

Sygn. akt VIII U 1352/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2021 r. w Gliwicach

sprawy H. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania H. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 24 września 2020 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 1352/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 24 września 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu H. Z. prawa do emerytury pomostowej, wskazując że ubezpieczony posiada już prawo do emerytury w Zakładzie Emerytalno-Rentowym MSWiA.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od powyższej decyzji, domagając się jej zmiany i przyznania mu prawa do emerytury pomostowej. Podniósł, że spełnia ustawowe przesłanki do uzyskania emerytury pomostowej, zaś organ rentowy błędnie nie uwzględnił art. 27 ustawy o emeryturach pomostowych, który – w jego ocenie – w przypadku zbiegu prawa do emerytury pomostowej z innym świadczeniem o charakterze emerytalnym daje prawo świadczeniobiorcy do wyboru pomiędzy jednym z pozostających w zbiegu świadczeń.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony H. Z. urodził się (...) Wiek 60 lat ukończył (...)

Ubezpieczony w okresach od 1 października 1980 r. do 25 września 1989 r. i od 2 kwietnia 1991 r. do 30 czerwca 1999 r., jako strażak Państwowej Straży Pożarnej, pracował w jednostkach ochrony przeciwpożarowej KWK (...) w P..

Decyzją z 26 czerwca 1998 r. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej zwolnił ubezpieczonego ze służby w Państwowej Straży Pożarnej z dniem 30 czerwca 1998 r.

Decyzją z 9 listopada 2000 r. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej uchylił decyzję z 26 czerwca 1998 r. i stwierdził zakończenie okresu zatrudnienia ubezpieczonego, traktowanego dla celów emerytalnych jako służba w Państwowej Straży Pożarnej, z dniem 30 czerwca 1999 r.

Decyzją Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji z 8 lutego 2001 r. przyznano ubezpieczonemu prawo do emerytury mundurowej od 1 marca 2001 r. Organ rentowy MSWiA uwzględnił ubezpieczonemu 17 lat, 2 miesiące i 24 dni (okresy od 1 października 1980 r. do 25 września 1989 r. i od 2 kwietnia 1991 r. do 30 czerwca 1999 r.) służby w Państwowej Straży Pożarnej oraz 5 lat i 22 dni (okresy od 1 września 1975 r. do 16 lutego 1979 r., od 1 marca 1979 r. do 29 września 1980 r. i od 25 marca 1991 r. do 1 kwietnia 1991 r.) okresów składkowych przed służbą.

Kolejnymi decyzjami dokonywano waloryzacji emerytury ubezpieczonego.

Ubezpieczony kontynuował zatrudnienie do 8 czerwca 2015 r. w jednostkach ochrony przeciwpożarowej następców prawnych KWK (...) jako ratownik kierowca i ratownik.

W dniu 25 sierpnia 2020 r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury pomostowej.

Zaskarżoną decyzją z 24 września 2020 r. (...) Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej, wskazując że ubezpieczony posiada już prawo do emerytury w Zakładzie Emerytalno-Rentowym MSWiA.

Powyższy stan faktyczny, który był w zasadzie bezsporny, został ustalony na podstawie akt organu rentowego oraz akt emerytalnych ubezpieczonego z MSWiA.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Kwestia sporna w przedmiotowej sprawie dotyczy uprawnień ubezpieczonego do emerytury pomostowej, w sytuacji gdy ma on już ustalone prawo do emerytury mundurowej.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (t.j. Dz.U. z 2018r., poz. 1924 ze zm.) prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;

6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

W ocenie Sądu uzyskanie prawa do emerytury mundurowej wyklucza możliwość przyznania prawa do emerytury pomostowej.

Sprzeciwia się temu w szczególności art. 13 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach pomostowych. Zgodnie z ust. 1 tego przepisu żołnierze zawodowi, funkcjonariusze Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Ochrony Państwa, Służby Więziennej i Państwowej Straży Pożarnej nabywają prawo do emerytury pomostowej, na zasadach określonych w art. 4, jeżeli nie spełniają warunków do nabycia prawa lub utracili prawo do emerytury określonej w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym tych osób.

Z kolei jak stanowi ust. 2 przy ustalaniu prawa do emerytury pomostowej osobom, o których mowa w ust. 1, okresy służby pełnionej przez te osoby traktuje się na równi z okresami pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, odpowiednio do art. 3 ust. 4-7.

Skoro zatem ubezpieczony spełnił przesłanki do uzyskania emerytury mundurowej, taką emeryturę uzyskał i nie utracił prawa do niej, to w myśl cytowanego wyżej przepisu nie może nabyć prawa do emerytury pomostowej na zasadach określonych w art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych. Tym samym – zgodnie z przytoczonym art. 13 ust. 2 – okresy jego służby nie można zaliczyć do okresów pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze.

Należy również mieć na uwadze, że cechą charakterystyczną emerytur pomostowych jest ich przejściowy charakter. Jak wynika bowiem z art. 16 ustawy o emeryturach pomostowych prawo do emerytury pomostowej ustaje z dniem:

1) poprzedzającym dzień nabycia prawa do emerytury, która jest ustalona decyzją organu rentowego lub innego organu emerytalno-rentowego, określonego w odrębnych przepisach;

2) osiągnięcia przez uprawnionego wieku:

a) 60 lat - w przypadku kobiet,

b) 65 lat - w przypadku mężczyzn

- jeżeli uprawniony nie ma prawa do emerytury ustalonego decyzją organu rentowego lub innego organu emerytalno-rentowego, określonego w odrębnych przepisach;

3) śmierci uprawnionego.

Wykładnia art. 16 pkt 1 ustawy o emeryturach pomostowych nie pozostawia zatem wątpliwości, że nabycie prawa do emerytury mundurowej na podstawie decyzji Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA powoduje ustanie prawa do emerytury pomostowej, a tym bardziej wyklucza możliwość przyznania prawa do emerytury pomostowej.

Odnosząc się natomiast do powoływanego przez odwołującego art. 27 ustawy o emeryturach pomostowych, dotyczącego zbiegu prawa do emerytury pomostowej z prawem do innego świadczenia, Sąd wskazuje, że nie zgadza się z interpretacją tego przepisu dokonaną przez stronę odwołującą.

Zgodnie z tym przepisem w razie zbiegu prawa do emerytury pomostowej z prawem do renty, uposażenia w stanie spoczynku, zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego lub innego świadczenia o charakterze

emerytalnym lub rentowym, ustalonym na podstawie odrębnych ustaw, przysługuje tylko jedno z tych świadczeń - wyższe lub wybrane przez uprawnionego.

Przytoczony przepis wymienia wprawdzie świadczenia o charakterze emerytalnym ustalone na podstawie odrębnych ustaw, jednakże – w ocenie Sądu – emerytura mundurowa, którą pobiera ubezpieczony, nie jest świadczeniem o charakterze emerytalnym, a emeryturą.

Należy przy tym podkreślić, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem i jednolitym stanowiskiem doktryny przepisy prawa ubezpieczeń społecznych powinny być wykładane ściśle, co oznacza prymat dyrektyw wykładni językowej w odniesieniu do pozostałych metod wykładni, w tym wykładni systemowej i wykładni historycznej lub celowościowej (por. wyrok Sądu Najwyższego z 8 grudnia 2005 r., I UK 104/05). A zatem przepisy regulujące prawo do emerytur i emerytur pomostowych, ze względu na ich szczególny charakter nie mogą być interpretowane rozszerzająco.

Z uwagi na powyższe, sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

(-) sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek